
bAShkalamantropaniShat with commentary

——
आशुलमन्त्रोपनिषत् सवृत्तिका

——
Document Information

Text title : bAShkalpaniShat with Commentary

File name : bAShkalpaniShat.itx

Category : upanishhat, vedanta, upanishad

Location : doc_upanishhat

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : aprakAshita upaniShadaH

Latest update : October 7, 2021

Send corrections to : Sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 7, 2021

sanskritdocuments.org

બાષ્કલમન્ત્રોપનિષત્ સવૃત્તિકા

અથ બાષ્કલમન્ત્રોપનિષત્ ।

મેઘાતિથિં કાણ્વમિન્દ્રો જહાર ઘા મેષભૂયોપગતો વિદાનઃ ।

તમન્ય ઇત્તમનં પરિપ્રાટ્ પદ એનં નિયુયુજે પરસ્મિન્ ॥ ૧ ॥

કો હ સ્મૈષ ભવસિ વ્યવાયો નાવાયો મ ઇહ શશ્વદસ્તિ ।

સુશેવમિચ્ચડ્કમસિ પ્રપશ્યન્નિત્યા ન કશ્ચોરણામાચયક્ષે ॥ ૨ ॥

નેમામસ્પૃક્ષદિદુદસ્થમાનઃ કો અહ્દામૂમભિચડ્કમીતિ ।

તદિચ્છાધિ યો અસિ સર્વવિત્તમો ન ત્વાશ્રવદ્બ્રહ્મ સિષા મયસ્વિ ॥

ઇન્દ્રો નૃચક્ષા વૃષભસ્તુરાષાટ્ પ્રસાસહિસ્તપસા મા વિચક્ષે ।

સ ઇદેવો ઋતમન્વચન્તં પ્રભીમકર્મા તવસોડપવિહ્દાત્ ॥ ૪ ॥

કુહેવ માવશમિતો નયાતૈ કુહેવ તે ચિત્રતમપ્રતિષ્ઠા ।

કુહાચિદેષ સ્વપિતા પિતા નો યો ન વેદ ન હૃતં હરન્તમ્ ॥ ૫ ॥

પ્રત્યડ્ડવાડ્પ્રાડિતરૌ ચ નેહ નાહમેનાનનુપતસ્થિરહ્દા ।

ન મામિમે નૂનમિત્યા પથો વિદુર્યે મા ન ચન્તિ મિથુ ચાકશાનાઃ ॥ ૬ ॥

પરઃ સ્મિયાનો અવિવરસ્ય શૂકં કિં સીમિચ્છરણં મન્યમાનઃ ।

ન હ ત્વાહમપ્રણીય સ્વવિષ્ઠામિત્યા જહામિ શપમાનમિત્રુ ॥ ૭ ॥

અહમસ્મિ જરિતૃણામુ દાવા અહમાશિરમહમિદં દધગ્વાન્ ।

અહં વિશ્વા ભુવના વિચક્ષન્નહં દેવાનામાસન્નવોડદઃ ॥ ૮ ॥

મમ પ્રતિષ્ઠા ભુવ આણ્ડકોશા વિ ચૈમિ સં ચ હિ નુ યો વિરશ્પી ।

અહં ન્વહિં પર્વતે શિશ્રિયાણામુગ્રો ન્વહં તવસાવસ્યુરહ્દા ॥ ૯ ॥

પ્રવક્ષ્ણા અભિદં પર્વતાનાં ચત્સીમિન્દ્રા અકરોદનીકૈઃ ।

કો અહ્દા વેદ ક ઇહ પ્રવોચત્ કો અશ્રવદભિમાતિં વિજદ્ધુષઃ ॥ ૧૦ ॥

કો મે અવો દાશુષો વિષ્વગૂતીરિત્યા દદશ્રે ભુવનાધિ વિશ્વા ।

उपं उपं जनुषा ओभवामि मायाभिरको अभियाकशानः ॥ ११ ॥

विश्वं वियक्षे यमयन्नमीको नेशे मे कश्च मळिमानमन्यः ।

अलं धावापृथिवी आततानो बिभर्मि धर्ममवसे जनानाम् ॥ १२ ॥

अलमु ल प्रवति यज्ञियामियां

अलं वेद भुवनस्य नाभिम् ।

आपिः पिता सूरुडमस्य विष्वङ्

अलं दित्या आन्तरिक्ष्यास्तुका वलम् ॥ १३ ॥

अलं वेदानामुत यज्ञानामलं छन्दसामविदं रथीणाम् ।

अलं पयामि सरसः परस्य यदित्तेतीव सरिरस्य मध्ये ॥ १४ ॥

अलमिन्नु परमो जातवेदा यमध्वर्युरभिलोकं पृष्टीधीत् ।

यमन्वाल नभसो न पक्षी काष्ठा भिन्दन् गोभिरितोऽमुतश्च ॥ १५ ॥

अलमु यन्नपतता रथेन द्विषडारेण प्रधिनैक्यकः ।

अलमिन्नु दित्युतानो दिते दिते तन्वं पुपुष्यानमृतं वळामि ॥ १६ ॥

अलं दित्श प्रदित्श आदित्शश्च विष्वङ् पुनानः पर्येमि लोडम् ।

अलं विश्वा ओषधीर्गर्भ आधां याभिरिदं धिनुयुर्दाशुषः प्रजाः ॥ १७ ॥

अल यरामि भुवनस्य मध्ये पुनरुय्यावयं व्यश्रुवानः ।

यो मा वेद निळितं गुडा यित् स ष्टित्या शेभवीदाशयध्वै ॥ १८ ॥

अलं पञ्चधा दशधा चैकधा य सलस्रधा नैकधा यासमत्र ।

मया ततमितीदमश्रुते तदन्यथासधादि मे असद्विदुः ॥ १९ ॥

न मामश्रोति जरिता न कश्चन न मामश्रोति परि गोभिराभिः ।

न मेऽनाश्वानुत दाश्वानजग्रीमीत् सर्वं षन्मामुपयन्ति विश्वतः ॥ २० ॥

क्व शरारुः क्व सुमरः क्व नूरणः सर्वमिदं त्वत्पदितो वळामि ।

यन्मदिते बिब्यति तन्म अेकं ते मे अक्षन्नलमु ताननुक्षम् ॥ २१ ॥

यत्तप्यथा बलुधा मे पुरा यित्तन्नु भुवेऽलमुरणो ओभुवे ।

ऋतस्य पन्थामसि ङि प्रपन्नोऽयसे स मे सत्यमिदंकेमेळि ॥ २२ ॥

अलं ज्योतिरलमृतं विनद्धिरलं जातं जनि जनिष्यमाणम् ।

अलं त्वमलमलं त्वमिन्नु त्वमलं यक्ष्व विशिङ्कित्सीर्म ऋज्वा ॥ २३ ॥

विश्वशास्ता विधरणो विश्वरूपो रुद्रः प्राणीती तमनः प्रजापतिः ।

હંસો વિશોકો અજરઃ પુરાણ ઋતીયમાનો અહમસ્મિ નામ ॥ ૨૪ ॥

અહમસ્મિ જરિતા સર્વતોમુખઃ પર્યારણઃ પરમેષ્ઠી નૃચક્ષાઃ ।

અહં વિષ્વઙ્કુલમસ્મિ પ્રસત્વાનહમેકોઽસ્મિ યદિદં નુ કિં ચ ॥ ૨૫ ॥

ઇતિ બાષ્કલમન્ત્રોપનિષત્ સમાપ્તા ।

અથ બાષ્કલમન્ત્રોપનિષત્ સવૃત્તિકા ।

મેધાતિથિં કાણ્વમિન્દ્રો જહાર ઇત્યાદ્યા બાષ્કલાનાં મન્ત્રોપનિષત્ ।

તસ્યાશ્ચેયમલ્પાક્ષરા વૃત્તિરારભ્યતે । મેધાતિથિનામાનમૃષિં

કણ્વસ્ય પુત્રં સામવેદબ્રાહ્મણપ્રસિદ્ધમિન્દ્રઃ જહાર । ધા

મેષભૂયોપગતો વિદાનઃ । મેષભૂયં મેષભાવમ્ । ભુવઃ ક્યપ્ ।

ઉપગતઃ પ્રામઃ । સામવેદબ્રાહ્મણપ્રસિદ્ધાખ્યાયિકઃ । ધાઃ સ્વર્ગલોકાન્

પ્રતીતિ વિવક્ષિતં જહાર હૃતવાન્ । વિદાનઃ જ્ઞાની ॥ તમન્ય

ઇત્તમનં પરિપ્રાટ્ । તં ઇન્દ્રં અન્યઃ મેધાતિથિઃ ઇદિતિ નિરર્થકો

નિપાતઃ । તમનં હરણેન ગ્લાનિપદમ્ । પરિપૃચ્છતીતિ પરિપ્રાટ્ ।

મેધાતિથિઃ પદ એનં નિયુયુજે પરસ્મિન્ ॥ ૧ ॥

પરસ્મિન્ પદે જ્ઞેયે તત્સ્વરૂપે પદાર્થે નિયુયુજે નિયુક્તવાન્ ।

વિલક્ષણમેષીભૂતેન્દ્રકર્તૃકવિલક્ષણક્રિયાદર્શનાત્

આપાતતો વિલક્ષણઃ પરો દેવઃ કશ્ચિન્ન તુ મે મેષ ઇતિ

તાત્વિકતત્સ્વરૂપજ્ઞાનાય વક્ષ્યમાણપ્રશ્નેન પરં પદં જ્ઞેયં

સ્વસ્વરૂપં કથયેતિ પ્રશ્નેન નિયોજિતવાનિત્યર્થઃ । પ્રશ્નમેવાહ

શ્રુતિઃ । કો હ સ્મૈષ ભવસિ વ્યવાયઃ । હ ઇતિ પૂર્વવૃત્તાવધોતકો

નિપાતઃ । સ્મેતિ નિરર્થકમ્ । એષ પ્રત્યક્ષઃ । વ્યવાયો જ્ઞેયઃ ।

વ્યવપૂર્વસ્થૈતેર્ધગ્નિ રૂપમ્ । કચ્ચિત્ જ્ઞાતું યોગ્યસ્ત્વમસિ ।

નાવાયો મ ઇહ શશ્વદસ્તિ । મે મમ શશ્વદિતિ ધ્રુવાર્થ આવાયો જ્ઞાનં

નાસ્તિ કસ્ત્વમિતિ । દૃશ્યમાને મેષસ્વરૂપે કથમેવં સંશય ઇતિ

ચેત્ । તત્રાહ । સુશેવમિચ્ચઙ્કમસિ । શોભનમેવ ચ્ક્રમાણં

કરોષિ । પ્રપશ્યન્ ઇત્યા ન કશ્ચોરણમાચયક્ષે ॥ ૨ ॥

ઇત્યા ન । હરથમિવ । નકાર ઇવાર્થઃ । કો વા ઇત્યં કમમાણં

પ્રપશ્યન્ ઉરણં મેષં આચયક્ષે । ઉક્તવાન્ । દૃષ્ટવાન્ વા । ઇત્યં

કમમાણ ઉરણો ન કેનચિદ્દૃષ્ટ ઇતિ ભાવઃ કમેણ વૈલક્ષણ્યમેવાહ ।

નેમામસ્પૃક્ષદિદુદસ્થમાનઃ । ઇમાં પૃથિવીં ઉદસ્થમાનઃ । ઇત્ એવાર્થે ।

कूर्दत्रेव न अस्पृक्षत् न स्पृशतीति लकारव्यत्ययः । नैतावता
 वैलक्षाण्यमत आह । को अह्नामूमभियङ्कमीति । अह्ना साक्षात् ।
 अनेनैव शरीरेण । अमं धाम् । ङः अभियङ्कमीति अभिङामिति ।
 प्रश्नमुपसंहरति । तद्विच्छाधि यो असि सर्ववित्तमः । तत् तस्मात्
 शाधि । छदित्यनर्थकम् । शिक्षय यस्त्वं सर्ववित्तमः सर्वज्ञातमः
 असि तत्स्वरूपं कथयेति भाव । अकयनेऽनिष्ट सभाव्यते । तन्मा
 भवत्वित्याह । न त्वाश्रवद्भ्राम रिषा मयस्वि ॥ ३ ॥

मयस्वि तेजस्वि भ्राम भ्रात्रमण्य रिषा क्रोधन त्वा त्वा न अश्रवत् न
 अश्रोति न व्याप्नोत् । अस्मदीयक्रोधव्यापागविषया मा भूदित्यभिप्रायः ।
 कुतस्तवैव भलमत आह । छन्दो नृयक्षा वृषभस्तुरापाट् ।
 छन्द परमेश्वर नृयक्षा सर्वजगत्कर्मसाक्षी वृषभ
 कामप्रदस्तुरापाट् तुर परभल सडत अभिभवतीति सडे छन्दसीति
 ङि । प्रसासडिस्तपसा मा विचक्षे । प्रसासडि प्रसडनशील । तपसा
 उपलक्षाणे तृतीया । मा मा विचक्ष पश्यति । अत सत्यमकथयत
 छश्वराद्भयमाध्याह । स छडेवो ऋतप्रवयन्तम् । छत अेवार्थे । स छत
 स अेव देव ऋत सत्य अनु लक्षीकृत्य अयन्त अगच्छत सत्येन पथा
 अगच्छन्त सत्यमभ्रुवाणमिति यावत् ।
 प्रभीमकर्मा तवसोऽपविद्धात् ॥ ४ ॥

अपविद्धात् क्षिमात् तवसो वङ्त्रात प्रभी प्रकृष्ट भय
 मा अक डार्थीत् । प्रष्टव्यमाह । कुडेव मावशमितो नयातै ।
 कुत्रेव मा मा अवशा छत अस्मात् स्थानात् नयात नायसि । ङि
 य । कुडेव ते चित्रतमप्रतिष्ठा । स्पष्टम् । छदृकलष्टे
 डायवाऽनानिर्निषवितमीश्वर स्मरति । कुडाचिडेष स्वपिता पिता नः ।
 अेष मानसप्रत्यक्षा न पिता छश्वर कुडाचित् कुत्र स्वपिता स्वपिति ।
 यो न वेद न छृत छरन्तम् ॥ ५ ॥

य छृत मा न वेद न वा छरन्त वदत्यन्वय । ङि य छतर
 ध्यातन्मनिषविता देवा न मत्सडाया छत्याह । प्रत्यङ्ङ्वाङ्प्राङ्तरा
 य नेह । पञ्चसु दिक्षु तत्र तत्र वर्तमाना प्राणपञ्चका-
 षिष्टातारो देवा लक्ष्यन्त । छतरा यत्यन्तेषु । सर्वत्र सप्तम्यर्थो
 बोध्य । वर्तमाना छति य शेष । तेऽत्र देवा अपि ङि नेह सन्ति ।
 पक्षान्तरमाह । नाडमेनाननुपस्थिरद्धा । अेना देवान् । जद्धा सत्येन ।

અહ નોપતસ્થિ નોપસ્થાતા ઇતિ ન । અપિ તુ ઉપસ્થાતવ । કિં ચ ।
ન મામિમે નૂનમિત્યા પથો વિદુઃ । નૂન નિશ્ચિતોડયમર્થઃ । ઇમે દેવા
મા ઇત્યા ઇત્યભૂત ન વિદુઃ । યે મા ન યન્તિ મિથુ ચાકશાનાઃ ॥ ૬ ॥

યે પથો માર્ગાત્ મા મા ન નયન્તિ । કીદૃશ મિથુ મિથુ ચાકશાના
ભાસમાના । અત પરમિન્દ્રમ્ય મેષવેષધારિણ પ્રતિવચનમુપક્રમતે ।
પરઃ સ્મિયાનો અવિવરસ્ય શૂકમ્ । પર ઇન્દ્ર સ્મિયાન હસન્ અસ્ય મેધાતિથે
શૂક શઙ્કા અવિવ વિવૃતવાન્ । કિં સીમિચ્છરણં મન્યમાનઃ । સીમિતિ
નિરર્થકો નિપાત । ઇત્ પ્રશ્ને । કિં શરણ રક્ષક મન્યમાન અસીતિ
શેષ । ઇત્યમ્ભૂતસ્ત્વં કિં શરણ મન્યસ ઇત્યર્થ । પુનરિન્દ્ર
આહ- ન હ ત્વાહમપ્રણીય સ્વવિષ્ઠામિત્યા જહામિ શપમાનમિત્રુ ॥ ૭ ॥

હેચૈતિહ્યાર્થ । ત્વા ત્વા સ્વવિષ્ઠા સ્વસ્થાન અપ્રણીય અપ્રાપ્ય ઇત્યા
ઇત્યભૂત અજ્ઞાનપદ્મનિમગ્ન ન જહામિ શપમાનમિત્રુ શપમાનમપિ ।
તથા ચ ત્વામજ્ઞાનપદ્મહૃદ્ય સ્વસ્થાનમાત્મસ્વરૂપ યાવન્
પ્રાપયામિ તાવન્ ત્વા મુગ્ધામીતિ ફલિતોડર્થ । તદિચ્છાધિ યો અસિ
સર્વવિત્તમ ઇત્યસ્થોત્તરમાહ । અહમસ્મિ જરિતૃણામુ દાવા । અહ ઉ ઇતિ
નિશ્ચયે । જરિતૃણા યજમાનાના “જરિતા વૈ યજમાન” ઇતિ
શ્રુતે । દાવા દાતા ફલસ્યેતિ શેષ । અસ્મિ ભવામિ । યાગાદિકૃલ-
પ્રદોડહમેવ । અહમાશિરમ્ । સોમસસ્કારક પય તદધ્યહમેવ ।
અહમિદં દધગ્વાન્ । ઇદ હવિ દધગ્વાન્ દાહક । એતસ્ય હવિષો
દાહકશ્ચાહમેવેત્યર્થ । કિં ચ । અહં વિશ્વા ભુવના વિચક્ષત્રહં
દેવાનામાસન્નવોડહઃ ॥ ૮ ॥

વિશ્વા ભુવનાનિ વિશ્વેષા ભુવનાના વિચક્ષન્ સાક્ષી સન્નહ દેવાના
આસન્ આસ્યે અવ અન્નાઘ અદ દદામિ । કુહેવ તે ચિત્રતમપ્રતિષ્ઠા
ઇત્યસ્થોત્તરમાહ । મમ પ્રતિષ્ઠા ધ્રુવ આણ્ડકોશાઃ । ભુવ ઉત્પાદકસ્ય
મમ આણ્ડકોશા બ્રહ્માણ્ડાનિ પ્રતિષ્ઠા “તત્સૃષ્ટ્વા” ઇતિ શ્રુતે ।
વિ ચૈમિ સં ચ હિ નુ યો વિરશ્પી । યોડહ વ્યેમિ વિયુક્તો ભવામિ
સમેમિ સડ્ગતશ્ચ ભવામિ સસારેડસ્મિન્ વિરશ્પી વિવિધ રપતિ શબ્દ
કરોતીતિ વિરશ્પી રપધાતો શિન્નિન્ । શબ્દવાન્ વેદપ્રવક્તેતિ યાવત્ ।
અહ ન્વહિ પર્વતે શિશ્રિયાણમ્ । નુ ઇતિ નિશ્ચયે । અહમેવ નાન્ય ।
અહિ વૃત્રાસુર પર્વતે શિશ્રિયાણ પર્વતાશ્રિત અહનમ્ । ઉગ્રો ન્વહં
તવસાવસ્યુરહ્યા ॥ ૯ ॥

उग्र कूरकर्मा नु निश्चित अलमेव । तवसा वज्रेण अद्धा निश्चितम् ।
 अवस्यु अन्नेच्छ । औश्चर्येच्छुरिति यावत् । सोऽप्यलमेव ।
 प्रवङ्कणानभिदं पर्वतानाम् । प्रवङ्कणान् पक्षान् पर्वताना अभिद
 भेदितवानस्मि । यत्सीमिन्द्रो अकरोदनीकैः । यत् पुरुषसाध्य कर्मन्द्र
 अनीकै अकरोत्तत् अलमेवाकरवमिति वाक्यशष । सीमिति निरर्थको निपात ।
 को अद्धा वेद क षड प्रवोयत् । अद्धा सत्य मम स्वरूपमिति शेष ।
 को वेद क वेत्ता । को वा प्रवक्ता ।
 को अश्रवदभिमातिं विजघ्नुष ॥ १० ॥

किं य अभिमाति अरिसैन्य विजघ्नुष उतवतो मम मामित्यर्थ । क
 अश्रवत् क अश्रोत् । मयि व्यापकता कर्तुं न कोऽपि समर्थ इत्यर्थ ।
 को मे अवो दाशुषो विष्कगूतीरित्या ददश्रे भुवनाधि विश्वा । अवोऽन्न
 दाशुषो दत्तवत मे उती शक्ती विश्वा भुवनान्यधि । अधिरीश्वर इति
 कर्मप्रवचनीयता । सर्वेषु भुवनेषु क ददश्रे क ददर्श । किं
 य । रूपंरूपं जनुषा बोभवीमि । जनुषा शरीरग्रहणमत रूपरूप
 अनेकरूप बोभवीमि भवामि शुद्धस्य तव कथ शरीरग्रहणमत आड ।
 मायाभिरेको अभियाकशानः ॥ ११ ॥

अनेकाभिर्विचित्रशक्तिमिर्मायाभि ओकोऽपि अभित याकशान भासमान
 मायाप्रतिबिम्बित इति यावत् । किं य । विश्वं विचक्षे यमयन्नमीक ।
 अभीको निर्भय विश्व यमयन् । अन्तर्यामिस्वरूपेण अधितिष्ठन् ।
 विचक्षे पश्यामि । किं य । नेशे मे कश्च मडिमानमन्यः । मडिमान
 प्राप्नुमिति शेष । स्पष्टम् । किं य । अहं धावापृथिवी आततानो
 बिभर्मि धर्मभवसे जनानाम् ॥ १२ ॥

धावापृथिवी आततानस्तन्वन्नल जनाना अवसे जनाना अवितु
 धर्म मडावीरं यज्ञशिरो बिभर्मि । षडमुपलक्षणम् ।
 कर्ममार्गप्रवर्तनेनापि लोकरक्षक इति कृतितोऽर्थ ।
 “आडुत्याध्यायते सोम” इत्यादिस्मृते । अडमु उ प्रवति
 यज्ञियामियाम् । अड उ यज्ञिया प्रवति यज्ञसबन्धिन कामलडमियाम् ।
 कर्मकृत्वप्रदोऽप्यलमेवेति भाव । अहं वेद भुवनस्य नाभिम् ।
 त्रैलोक्यवर्तिपदार्थमात्र नाभिपटेनोपलक्ष्यते । आपिः पिता
 सूरलडस्य विष्णु । आपि पितामल पिता जनक सूर्माता अलमेव अस्य

विश्वस्य । किं य । अहं दिव्या आन्तरिक्ष्यास्तुका वडम् ॥ १३ ॥

दिव्या आन्तरिक्ष्याश्च तुका भिन्दून् अहं वडं वडामि । लकारव्यत्यय
अडागमाभावश्च छान्दस । वृष्टिकर्ताप्यहमेवेत्यर्थ । अहं
वेदानामुत यज्ञानामहं छन्दसामविदं रथीणाम् । सर्वत्र कर्मणि
षष्ठी अविद वेभि । अहं पश्यामि सरसः परस्य यद्विदेतीव सरिरस्य
गव्ये ॥ १४ ॥

परस्य सरस समुद्रस्य मध्ये यत् एतत् उदर्थे । उदृतीव । उदय
अडबानलस्वरूपेण उदय प्राप्नोतीति यावत् । तत् अडबानलस्वरूप तेज
अहमेव सन् सरिरस्य सविलस्य कर्मणि षष्ठी सविलमहमेव पश्यामि ।
अहमिन्नु परमो जातवेदा यमध्वर्युरभिलोकम्पृष्टीधीत् । अहमिन्नु
परम पवित्रतमो जातवेदा अग्नि य जातवेदस अध्वर्यु अभिलोकं पृष्टा
लोकपृष्टामिष्टकामभि लक्ष्मीकृत्य अध्वर्यु औधीत् समिद्ध यकार ।
यमन्वाह नभसो न पक्षी काष्ठा भिन्दून् गोभिरितोऽऋतोमुतश्च ॥ १५ ॥

यमध्वर्युमनु लक्ष्मीकृत्य नभसो न पक्षी नभस पक्षीव
नकार एवार्थे गोभिर्वाग्भि । एत अमुतश्च काष्ठा दिश भिन्दून्
अन्वाह शसति । डोतेति शेष । अहमु यन्नपतता रथेन द्विषडारेण
प्रधिनैकयङ्कः । अहं उ । द्विषडारेण द्वादशारेण द्वादशमासात्मकेन
संवत्सररूपेण अन्तरिक्षेऽपि अपतता रथेन प्रधिना यङ्कधारया
उपलक्षितेन यन् गच्छन् य सोऽहमेवेत्यन्वय । कीदृशोऽहं
ऐकयङ्क । न भल्वन्योऽहमिव ऐकेन यङ्केण याति । अवे सूर्यरूपेण
प्रस्तूय चन्द्ररूपेण स्तौति । अहमिन्नु दिद्युतानो दिवेदिवे तन्वं
पुपुष्यान्मृतं वडामि ॥ १६ ॥

अहमेव निवेदिवे प्रतितिन तन्व शरीर पुपुष्यान् पोषयन् अमृत वडामि
प्रापयामि प्रजाप्य एति शप । कीदृश दिद्युतान प्रकाशमान । अथ
वायुरूपेण स्तौति । अहं दिशः प्रदिश आदिशश्च विष्वक् पुनानः
पर्येमि लोकम् । स्पष्टम् । अथ पृथिवीरूपेण स्तौति । अहं विश्वा
ओषधीर्गर्भ आधां याभिरिदं धिनुयुर्वाशुपः प्रजाः ॥ १७ ॥

विश्वा सर्वा ओषधी अन्नानि । आधा दध । दाशुप यजमानस्य
प्रजा याभिशेषधीभि एह विश्व धिनुयु प्रीणयन्ति ।
अथ सकलशुभरूपतामाह । अहं यरामि भुवनस्य मध्ये

पुनरुच्यवयं व्यश्रुवानः । उच्यवयं त्रिध्वमधश्च ।
आब्रह्मस्तम्भापर्यन्तञ्चतुर्भुवोऽहमेवेति भाव । यो मा वेदं निखित गुडा
चित्सं ददित्था बोलबीदाशययै ॥ १८ ॥

यो मा मा गुडा गुडायामन्तःकरणं निखित
दृष्टमवान्तर्वर्तिनमेतद्दुक्तं पाभेदेन वेदं उपास्तं स एतथा एतथ
आशययै आशयितु आशय कर्तुं बोलवीति भवति । एतथमशया
ब्रह्मज्ञानी मत्तुयो भवतीति यावत् । चिदिति निरर्थकम् । अहं
पञ्चधा दशधा चैकधा च सडस्रधा नेकधा यासमत्र । अत्र
विश्वस्मिन् । अेष स्पष्टम् । मया ततमितीदमश्रुते तदन्यथासद्यदि
मे असद्विद् ॥ १९ ॥

मया ततमिदं विश्वमिति । (अमु अमु प्रकार) अश्रुतं प्राप्नोति । तत्
तदेतत् मद्दुक्तम् । अन्यथा असत् अन्यथा स्यात् । यदि अेष कऽपि अयुरिति
शेष । तर्हि त असद्विद् । स्पष्टम् । न मामश्नोति जरिना कश्चन
न मामश्नोति परि गोभिराभिः । कश्चित् जरिता यजमान मा न अश्नोति
न प्राप्नोति । “न कर्मणा न प्रजया धनेन” इति श्रुते ।
आभिर्गोभिराग्नि वेदरिति वावत् । न मा परि अश्नोति परिप्राप्नोति ।
परीति सामस्त्यार्थम् । तथा च “नायमात्मा प्रवयनेन लभ्य”
इति श्रुतिसमानार्थमेतत् । न मेऽनाश्नानुत दानान्जगत्सर्वं
धन्मामुपयन्ति विश्वतः ॥ २० ॥

मे मा कर्मणि षष्ठी । अनाश्नान् अनशनप्रती न अजगत्सर्वं । न
गृह्णाति । दानान् दाता । दानानाशक्योरपि “यज्ञेन दानेन
तपसानाशकेन” इति श्रुत्या लोकाप्राप्ति उेतुत्वस्यैवोक्ते । न
याहमेकस्मिन्नेव लोके नियत । अतो ज्ञानिन सर्वं अेष एदेषार्थं
मा विश्वत विश्वस्मिन्नुपयन्ति उपगच्छन्ति । क्व शरारः क्व
सुमरः क्व नूरणः सर्वमिदं त्वत्त्वदितो वडामि । शरारु व्याघ्रादि
सुमर वृकश्च क्वेति क्वचित् प्रत्येक उरण मेष सर्वमिदं त्वत्
त्वत् त्वच्छब्द अन्यपर्याय । अन्यदन्यश्च एत अनया दिशा अनेन
सृष्टिप्रकारेण तसिल सर्वविभक्तिः कत्योक्ते । वडामि । सर्वमपीति
भाव । अतश्च पुनरप्याह । यन्मदिमे भिष्यति तन्म अेकम् । यत्
मत् मत्त एमे व्याघ्रादयो भिष्यति भय प्राप्नुवन्ति । व्याघ्रादित्यो
भूयासो भिष्यति । व्याघ्रादयोऽपि बहुष्यो भिष्यति । यस्माच्च

વ્યાઘ્રાદયો બિભ્યતિ સોડહમેવ । તદેતદાહ । તન્મ એક તત્સર્વમપિ
મે મમ એકમેવ । એવમૈક્યે સ્વસ્ય તદપેક્ષયા વિશેષમાહ । મે તે
અક્ષત્રહમુ તાનનુક્ષમ્ ॥ ૨૧ ॥

તે મે મા ન અક્ષન્ ન ભક્ષયન્તિ અદેર્દસ્યુપધાલોપ । ઉ ઇતિ
અનર્થકમ્ । અહમુ તાન્ અનુક્ષ ભક્ષયામિ અડાગમાભાવ છાન્દસ ।
યત્પાથયા બહુધા મે પુરા ચિત્ । યત્ બહુધા મદર્થ પુરા પૂર્વ
તપ્યથા તમવાનસિ । ચિદિત્યનર્થકમ્ । તન્નુ ભુવેડહ ઉરણો બોભુવે ।
તત્ તસ્માદેવ હેતો નુ નિશ્ચયેન । ભુવે ભવાય સત્તાયૈ જ્ઞાનેન
તવૈવ સત્સ્વસ્વરૂપાવાપ્તય ઇતિ યાવત્ । ઉરણો મેષ । બોભુવે અભવમ્ ।
અત પરમુપસહરત્રાહ । ઋતસ્ય પન્થામસિ હિ પ્રપન્નોડયસે સ
મે ઋતસ્ય સત્યસ્ય પન્થા પન્થાન પ્રપન્નોડસિ । સ ત્વ મે મમ
એક સત્યમિત્ સત્યમેવ । ન ત્વન્યત્ કિમપિ સાંસારિક ઐહિક પ્રાપ્નુહિ ।
પુન શુદ્ધ સ્વસ્વરૂપમાહ ॥ ૨૨ ॥

અહં જ્યોતિરહમમૂતં વિનહ્ધિઃ । નહ્ધિ બન્ધનમ્ । તદ્રહિતમ્ ।
સ્પષ્ટમ્ । સ્વવિવર્તત્વેન વિશ્વય સ્વામદમાહ । અહં જાતં
જનિ જનિષ્યમાણમ્ । જનિ જાયમાનમ્ । સ્પષ્ટમ્ । મેઘાતિથે
સ્વામદમુપદર્શયત્રાહ । અહં ત્વમહમહં ત્વમિન્નુ ત્વમહં ચક્ષ્વ ।
અહં ત્વમેવ । અહં દૃશ્યમાનશ્ચેત્ પ્રતિબિમ્બવત્ ત્વમ્ । તર્હિ કદાચિત્
મમ મિથ્યાભૂતત્વ પ્રતિબિમ્બવત્ સ્યાદત આહ । અહં ચાહમેવ । ન
પ્રતિબિમ્બવન્મિથ્યાભૂત ઇત્યર્થ । તર્હિ તવૈવ પ્રતિબિબવન્મિથ્યાભૂત
કદાચિત્ સ્યાદત આહ । ત્વમિન્નુ ત્વમહં ચક્ષ્વ ॥ ત્વમપિ ત્વમેવ
અહં ચેતિ ચ્ક્ષ્વ જાનીહિ । વિચિકિત્સીર્મ ઋજવા ॥ ૨૩ ॥

ઋજવા ઋજુ સામ્પ્રત ન તથાડપકવકપાયોડબ્રહ્મજ્ઞાશ્ચેતિ મા
વિચિકિત્સા મા સંશય કાર્ષી । કુત સન્દેહે સન્ । મા ઇત્યત્ર ઋત્યક
ઇતિ હ્રસ્વ ॥ વિશ્વશાસ્તા વિધરણો વિશ્વરૂપો રુદ્રઃ પ્રણીતી તમનઃ
પ્રજાપતિઃ । વિધરણ જગદ્ધારકત્વાત્ । પ્રણીતી જગત્પ્રણેતૃત્વાત્
અન્તર્યામિસ્વરૂપેણેતિ ભાવ । તમન શમન । યમસ્વરૂપત્વાત્ ।
સ્પષ્ટમ્ । હંસો વિશોકો અજરઃ પૂરણો ઋતીયમાનો અહમસ્મિ નામ ॥ ૨૪ ॥

હંસો વિવેચકત્વસામાન્યાત્ ઋતીયમાનત્વ સર્વત્ર ઘૃણાવત્ત્વેન
નિર્લેપત્વમ્ । ઋતિ સાત્રા ઘૃણાર્ય પ્રસિદ્ધ । ઋચ્છત્રિયતેર્વા

લ્યુટ્ । અહમસ્મિ દરિતા સર્વતોમુખઃ પર્યારણઃ પરમેષ્ઠી નૃચક્ષાઃ ।
જરિતા યજમાન ઇતિ વ્યાખ્યાત પ્રાક । પચારણ વ્યાપક । નૃચક્ષા સાક્ષી ।
અહં વિઃવડ્ડહમસ્મિ પ્રસત્વાનહમેકો અસ્મિ યદિદ નુ કિઞ્ચ ॥ ૨૫ ॥
વિશ્વઃ વ્યાપકત્વાત્ પ્રસત્વાન્ સાક્ષી । સ્પષ્ટમ્ ।
ઇતિ બાષ્કલમન્ત્રોપનિષત્ ।
ઇતિ બાષ્કલમન્ત્રોપનિષત્ સવૃત્તિકા સમાપ્તા ।

Proofread by Sunder Hattangadi

——
bAShkalamantropaniShat with commentary
pdf was typeset on October 7, 2021
——

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

